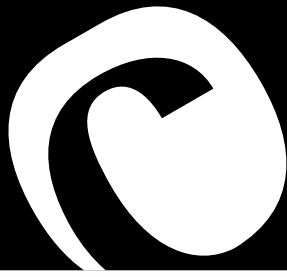

1,80€

núm. 52
març-abril

culturàlia

Revista cultural de Tàrraga

Arriba la festa de Sant Jordi

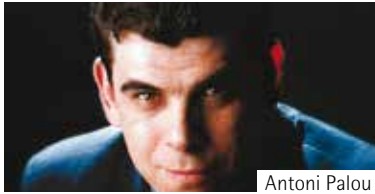
4 actualitat
**La Processó dels
Dolors de Bellpuig**

8 comarca
**Antoni Boldú, el llegat
d'un món que s'acaba**

12 memòria històrica
**20 anys del Centre
Cultural (2a part)**

Portada 52
Fotografia: Laia Pedrós

Antoni Palou

Editorial

El que importa és sumar

A les portes de la festa major de maig i de la celebració de Tàrrrega com a ciutat gegantera de Catalunya 2009, l'hivern i la pluja encara no ens han abandonat i la primavera no ha fet acte de presència, només ens ha deixat breus pinzellades de la seva existència. Variades han estat les iniciatives d'aquest primer trimestre i principis del segon; en destaquem el Carnestoltes de la nostra ciutat, una lluïda festa que cada vegada presenta més comparses i participació, aquest any van intervenir fins a 32 comparses i el públic va ser nombrós, aplegat majoritàriament al pati, carrer del Carme i plaça Major, on vam poder escoltar el clàssic sermó no gaire irònic i molt políticament correcte, corregit després per la pujada del ruc al campanar; la festa va ser precedida pel sopar de dijous gras organitzat pel Centre Cultural, que comptà amb més de 80 comensals, on vam poder gaudir d'un bon sopar i un agradable ball; més coses: El concert de l'Ateneu del dia 29 de març de l'Orquestra Simfònica Julia Carbonell de les Terres de Lleida, que sincronitzava en directe el film "Our Hospitality", òpera prima de la filmografia de Buster Keaton. Va ser una agradable vetllada de cinema i música i una lloable iniciativa, diferent i molt interessant que ens brindà l'Escola de Música de Tàrrrega, en aquest bon fer que fa temps que la caracteritza.

Més coses: Les tertúlies que hem organitzat el Centre Cultural a la sala del restaurant Daus de Tàrrrega, la dels

transgènics del 15 de gener, polemitzada pels seus defensors (Jaume Pedrós i Josep Petit, pagesos) i detractors (Slow Food, Joan Inglada, i Teresa Daroca, experta en nutrició) situant-se l'Alejandro Domingo, responsable de cereals de UP en una posició imparcial, de la que em van treure importants conclusions i també la del 12 de febrer sobre els carlins, un enigma històric, on intervingueren els historiadors Miquel Torres Benet de Sant Martí de Maldà i Sebastià Garralon del Palau d'Anglesola del Grup de Recerques de Ponent, i En Ramon Boleda de Verdú; tertúlia molt interessant, i que va fer curta les quasi dues hores de durada. N'estem programant unes altres que esperem que siguin del vostre interès.

Més coses, les descobertes de l'entorn a Balaguer i Manresa de les que en teniu un detall més extens dins la revista, la sortida especial de primavera del 15 de març a la Terra Alta: Gandesa, Horta de Sant Joan, etc. I la propera prevista pel pont de l'1 de maig a Santander, Santillana del Mar, Comillas, Cabárceno que aglutina uns paisatges de gran bellesa natural i monuments històrics emblemàtics.

Ja veieu que al Centre Cultural les activitats no es deturen, en tenim previstes moltes més que podreu consultar a l'agenda de la revista; restem oberts a les propostes de tot-hom i acceptem suggeriments de qualsevol naturalesa que ens podeu fer arribar, el que importa és sumar, i multiplicar, mai restar i menys dividir. ☺

sumari

Els articles publicats a *Culturàlia* només reflecteixen l'opinió de qui els signa. El Consell de redacció de la revista es reserva el dret de publicar o no les cartes adreçades al director i de resumir-ne els continguts.

culturàlia

Revista cultural de Tàrrrega

Núm. 52 | març_abril '09

Direcció
Antoni Palou
Centre Cultural de Tàrrrega

Directora executiva
Rosar Torruella

Redacció
Laia Pedrós

Correcció
Laia Pedrós

Disseny i publicitat
Silvia Pedreira
David Mora

Fotografia
A. Marcos Torruella
Laia Pedrós
Antoni Palou
Pep Vall

Col·labora
Antoni Palou
Pep Vall
Jordi Auberni Serra
Ajuntament de Tàrrrega

Edició i màrqueting
Centre de Disseny Innova, sl
Av. Catalunya, 61, entl. 1a < Tàrrrega
Tel. 973 314 698 < Fax 973 314 699
culturalia@centredisseny.com
www.centredisseny.com

Dipòsit legal: L-1528/98

2 | editorial
El que importa és sumar

3 | notícies

4-7 | actualitat
La Processó dels Dolors de Bellpuig

8-9 | comarca
Antoni Boldú

10-11 | notícia ampliada
La festa de Sant Jordi

12-13 | memòria històrica
20 anys Centre Cultural (2a part)

14-15 | entrevista
Júlia Marqués Meyer
Jove pintora

16-18 | entitat cultural
Grup Caramellaire
Aires del Sió

19 | opinió
Contacte amb tacte

20-21 | rutes culturals
Manresa
Balaguer

22-23 | la cuina agenda llibres

El Circ-Museu Raluy a la festa major de Tàrrrega

El Circ Raluy torna a Tàrrrega per a presentar un renovat muntatge de circ intimista, càlid i de proximitat, entremig de carruatges antics i restaurats i a l'entorn d'una carpa que compta amb grades i llotges molt properes a la pista en què els artistes presenten els seus números.

Aquest cop l'espectacle homenatja al Circ Olímpia, el malaguanyat circ estable que va tenir el Paral·lel de Barcelona fins a l'any 1947.

Es tracta d'un muntatge de circ en estat pur que ja s'ha pogut veure en capitals com Barcelona i Saragossa, on ha tingut molt bona acollida per part del públic. Són diferents els números i atraccions de risc que presenta el Circ Raluy aquesta temporada i que són una novetat a Tàrrrega, entre els que destaquen: funambulistes a gran altura, l'acròbata amb bicicleta Fabrizio, la jove promesa del circ català Niedziela Raluy, que presenta una coreografia

damunt de monocicles de diferents mides que li ha valgut la medalla de bronze al Festival Mundial del Circ de València 2009, i el clown amb tupé, Sandro, que després d'haver fet temporada al Teatro Circo Price de Madrid ha fitxat novament pel Circ Raluy i és ara l'encarregat d'aportar la dosi d'humor necessària que ha de tenir tot espectacle de circ.

Si voleu anticipar-vos a adquirir la vostra entrada ho podreu fer a través del Servicaixa i del seu web www.servicaixa.com, en què properament figuraran els horaris i els preus de les 7 funcions que oferirà el Circ Raluy a Tàrrrega, que oscil·laran entre els 8 i els 25 euros. Un any més, i ja en van 4, un espectacle de circ tradicional de qualitat omplirà la programació de la Festa Major de Maig de Tàrrrega, convertint aquest event en un dels actes destacats de les festes. Us hi esperem a tots i a totes.

HORARIS DE LES FUNCIONS

Dijous 14 de maig	19.00 h
Divendres 15 de maig	19.00 h
Dissabte 16 de maig	17.30 h i 20.00 h
Diumenge 17 de maig	12.00 h del migdia
	17.30 h i 20.00 h de la tarda

LLOC: Carrer Salvador Espriu,
al costat del CAP.

*Amics del Circ
Secció del Centre Cultural de Tàrrrega*

Tàrrrega presenta el número 23 d'URTX en el marc de les activitats de Sant Jordi

L'Ajuntament de Tàrrrega, a través del Museu Comarcal de l'Urgell, ha fet públiques les conclusions sobre les excavacions arqueològiques realitzades els darrers dos anys a la necròpolis jueva de les Roquetes, al barri del Maset de la ciutat. Són quatre articles que formen part del número 23 d'URTX · Revista Cultural de l'Urgell, volum que es presentà el passat 21 d'abril amb la presència de Gemma Hernández, cap del Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya, a més de les autoritats locals. Els estudis no només incideixen en els treballs arqueològics practicats al fossar sinó que també aprofundeixen en la matança de jueus que es va perpetrar a Tàrrrega l'any 1348. La intervenció arqueològica a Les Roquetes de Tàrrrega ja fou notícia l'any 2007, quan les pressions de religiosos ultraortodoxos hebreus van obligar a lliurar les restes de 158 cossos tot just quan s'estaven estudiant per ser reenterrades al cementiri jueu de Collserola. Aquest fet va generar molta controvèrsia entre la comunitat d'historiadors i arqueòlegs ja que es va impedir l'avaluació científica de les restes. Finalment, les tasques van posar al descobert 7.000 metres quadrats de fossar, antigament el cementiri medieval jueu de Tàrrrega, datat entre els segles XIV i XV. En total, s'hi van localitzar 221 restes humanes i sis fosses comunes. Els primers 158 cossos es van haver d'entregar per les pressions de la comunitat jueva de Barcelona, però els 63 esquelets restants que van anar sortint a la llum sí es van poder estudiar emparant-se la Generalitat en l'aplicació de la llei del patrimoni.

La processó dels Dolors de Bellpuig

Referència de les festes de Setmana Santa

La devoció dels veïns de Bellpuig per la Mare de Déu dels Dolors té més de 300 anys de tradició. Els orígens es remunten a principis del segle XVIII, concretament l'any 1704, quan es va regalar la Verge dels Dolors a la cofraria del Sant Crist. A partir de llavors es va anar agafant devoció a la Verge i des dels anys 1722 i 1724 ja hi ha constància escrita de comptes i resolucions que manifesten la creació de la Congregació dels Dolors formada, ja en aquell temps, per homes i dones. El dia de la festivitat de la Mare de Déu dels Dolors és el divendres abans de Setmana Santa. Tot i això, els actes litúrgics a Bellpuig ja comencen amb el septenar, que consisteix en la celebració d'una missa cada dia al vespre predicada normalment per alguna personalitat del món eclesiàstic del Bisbat.

La festivitat de la Mare de Déu dels Dolors serveix també de punt de partida de la Quaresma, tradició cristiana destinada a la penitència.

Text: Laia Pedrós
Fotografia: A. Marcos

Divendres dels Dolors

El Divendres dels Dolors a Bellpuig se celebren diverses activitats al llarg del tot el dia.

Enguany per exemple al matí del divendres dia 3 d'abril van tenir lloc dos misses. La missa concelebrada fou presidida pel bisbe de Solsona, Jaume Traserria i Cunillera, el qual va nomenar els priors de la festa. Aquest any el prior escollit fou Xavier Arqué i els seus discrets, Josep Ramon i Albert Arqué. Per la seva part, la priora va ser Antonieta Porta i les seves discretes, Neus Grañó i Maria Roig.

A la tarda tingué lloc la funció en honor a la Mare de Déu dels Dolors on es va llegir el rosari i es van cantar els tradicionals Goigs dels Dolors de Bellpuig.

La festivitat va finalitzar a la nit amb la Magna Processó Penitencial que durant dos hores va recórrer els carrers del casc antic i històric d'aquesta vila urgellenca. La processó va comptar amb sis passos: el pas de l'Oració, el de Natzaret, el Trobament, el Calvari, la Pietat i, finalment, el pas de la Mare de Déu dels Dolors. Els passos van sempre acompanyats dels armats, els capellans, les blanques i els penitents, molts d'ells descalços.

La processó d'enguany va comptar amb els tradicionals sis passos: l'Oració, el de Natzaret, el Trobament, el Calvari, la Pietat i el pas de la Mare de Déu dels Dolors

Enguany la processó penitencial dels Dolors va ser multitudinària tot i que el fred, la boira i les baixes temperatures van ser els protagonistes de la nit.

A la processó dels Dolors de Bellpuig cal destacar-ne la participació dels armats, que en l'edició d'aquest any per primera vegada hi van participar a més dels armats de Bellpuig, els armats de Juneda. Es creu que aquests ja actuaven a la festa des dels seus inicis, tot i que llavors n'hi havia que hi anaven a peu i altres a cavall. Quan van desaparèixer les cavalleries però els armats que anaven amb cavall van deixar de sortir.

Cal recordar també que quinze dies abans de la festa al castell de Bellpuig se sent la remor dels timbals com a preludi i recordatori de la festa en honor a la Mare de Déu dels Dolors. 🕯️

Antoni Boldú

El llegat d'un món que s'acaba

Antoni Boldú (Anglesola, 1929) va aprendre l'ofici de carreter molt jove, al taller del seu pare. Boldú va treballar de carreter des dels 14 anys fins als 28. Tot i això va haver de deixar l'ofici perquè amb l'arribada de les primeres màquines la feina va començar a davallar. Els propietaris de terra més grans van ser els primers que van comprar tractors i, a la vegada, aquests eren els que tenien més carros. Per això, Boldú va deixar l'ofici de carreter i va fer de fuster fins que es va jubilar.

Text: Laia Pedrós
Fotografia: Antoni Boldú i Laia Pedrós

Agraïm la col·laboració d'Antoni Boldú.

En els últims 15 anys, des que es va jubilar, Boldú ha restaurat un centenar de carros. A més, és un amant dels objectes antics i a casa seva en té una col·lecció amb milers de peces. D'altra banda, col·lecciona i guarda molts carros. A casa seva hi té des de tartanes catalanes, carros de trabuc, galeres, carros coberts, carros de funerària, entre molts altres.

Construcció de carros

En la confecció del carro hi ha tres parts fonamentals: les rodes, que eren els elements més difícils d'elaborar; les barres sobre les quals s'hi amarrava l'animal; i la caixa, destinada a acollir la càrrega.

El procés del treball del carro consistia en la fabricació de les seves peces per separat en primer lloc i després el muntatge de tot el conjunt d'aquestes peces. Cal destacar que hi ha peces que són necessàries fer-les abans, especialment la roda, ja que s'ha d'assecar la fusta, com a mínim durant un any anteriorment al seu acoblament final a la caixa.

Per la seva part, la roda està formada del botó, els rajos i el cercle. El procés d'elaboració de la roda consta de clavar els rajos al botó. Abans però el botó es bullia per tal que la fusta fos més pastosa i els rajos entressin

sense cap dificultat. A continuació es treballava amb els cercles. Aquests es feien més petits i s'escalfaven en una gran foguera. Llavors es dilataven i es posaven a la roda. Al refredar-se quedaven ben forts. Tot aquest procés era molt complicat i precís perquè si variava d'1 o 2 centímetres, la roda no quedava bé. De manera que Boldú explicava que a l'hivern, època amb menys feina per un carreter, generalment preparaven entre 30 i 40 jocs de rodes estàndards no encomanades.

Els Tres Tombs

La població d'Anglesola es coneguda a tot Catalunya i a la resta d'Espanya per la festa dels Tres Tombs que ja s'ha convertit en una tradició ben arrelada. Enguany, per exemple, es van celebrar les bodes de plata, tot i que endarrerides perquè es van complir l'any passat però no es van poder celebrar a causa de la pluja i el mal temps. Anglesola va fer una gran festa. Més de 100 carruatges i 400 cavalleries van desfilars pels carrers d'aquesta població de l'Urgell. A més, va tenir lloc la XIII Fira Medieval, la inauguració d'una exposició pintòrica a càrrec de l'artista Júlia Marqués Meyer, la Prova Hípica i el Concurs de Pintura Ràpida, entre moltes altres activitats. Entre els dies 17 i 19 d'abril més de 10.000 persones van passar per Anglesola 🍷

Tàrrrega celebra la tradicional festa de **Sant Jordi**

El centre de Tàrrrega es va omplir el passat dijous 23 d'abril d'una desena de parades de roses i llibres. Durant tot el dia un gran nombre de persones van passar pel centre de la capital de l'Urgell per tal d'adquirir la rosa i el llibre i regalar-lo a la seva parella o persona estimada, perquè tal com explica la tradició per Sant Jordi, l'home ha de regalar una rosa a la dona i aquesta, un llibre a l'home.

Text: Laia Pedrós i Ajuntament de Tàrrrega
Fotografia: Laia Pedrós

n

notícia ampliada

Enguany la crisi va afectar però les roses clàssiques vermelles van continuar sent l'estrella de la Diada, tot i que també n'hi havia de blaves, grogues i taronges. El seu preu oscil·lava entre els 2,5 i els 8 euros.

Per la seva part, els llibreters es van quedar sorpresos amb els resultats obtinguts ja que no esperaven vendre tant. Cal destacar que el llibre més venut d'enguany va ser *Els homes que no estimaven les dones* de Stieg Larsson, primera part d'una trilogia de la qual hi ha dos novel·les publicades: aquesta i *La noia que somiava un llumí i un bidó de gasolina*.

La Diada de Sant Jordi a Tàrrrega va finalitzar a les sis de la tarda amb un espectacle d'animació infantil a la plaça del Carme que va anar a càrrec de Foment Targarí. Concretament es va recrear la llegenda de Sant Jordi. Segons explica la llegenda, a

Montblanc hi havia un drac que atacava el poble. Per tal d'evitar aquests atacs, els veïns van decidir entregar cada dia una persona perquè el drac se la mengés. I així cada dia es feia un sorteig i s'enviava la persona adjudicada a la cova del drac. Un dia però al sorteig va sortir el nom de la princesa. Quan aquesta anava caminant cap a la cova del drac, va aparèixer un cavaller anomenat Sant Jordi i la va rescatar. El cavaller va matar el drac clavant-li una espasa al cor i de la sang que va sortir va néixer una rosa. D'aquí ve la tradició catalana de regalar una rosa el dia de Sant Jordi.

La Travessia del Forn, un espai recuperat

D'altra banda, els escriptors Carles Hac Mor i Ester Xargay van protagonitzar el passat dimecres 22 d'abril els primers actes que la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament dedica a la seva obra durant el cicle literari de Sant Jordi. Així, ambdós van inaugurar una exposició bibliogràfica que recull bona part de la

seva producció de llibres, videocreacions i instal·lacions plàstiques, mostra que sintetitza l'esperit avantguardista i transgressor que els caracteritza. Els etcèteres d'Hac Mor i Xargay s'ubica en un espai tan inusual com la Travessia del Forn, un passatge cobert que comunica els carrers del Carme i Agoders, de fa anys tancat. El carreró s'ha guarnit amb aforismes dels dos autors plasmats a les parets en forma de grafit, obra del col·lectiu La Reserva. L'exposició romandrà oberta fins al 10 de maig.

Centre Cultural de Tàrrrega

20
anys
1988-2008

Moments que fan història

L'any passat es va celebrar el vintè aniversari del Centre Cultural de Tàrrrega. Des d'aquestes pàgines, un dels impulsors d'aquesta entitat, el senyor Santi Puiggené, ens recordà les activitats que el Centre desenvolupà durant el primer any. Enguany Puiggené ha volgut tornar a col·laborar per homenatjar els impulsors i recordar les activitats més destacades que el Centre Cultural organitzà durant l'any 1989.

Es treballa acuradament i amb bon ritme per acabar de definir les bases i els principis d'actuació de les primeres sessions del Centre Cultural.

De les conferències se'n responsabilitzen els senyors Josep Castellà Hormiguera i Josep Saurina Perelló (+).

De la secció Filatelia i Numismàtica, els senyors Jaume Aloy Riera i Felip Lloses Coma (+).

Excursions i iniciatives estava formada per un grup de persones encapçalades pel senyor Antoni Prats Sarries i com a col·laboradors hi havia els senyors Llorens Pomès, Emili Llorç (+), Albert Jornet (+), Josep Alegre, Santi Puiggené, entre d'altres.

El responsable de la secció d'Ecologia i Medi Ambient va ser des del principi el senyor Pep Vall, més tard aquesta secció es convertí en entitat autònoma anomenada GEMA.

El divendres 3 de març a dos quarts de nou del vespre i a la sala d'Actes de l'Ajuntament, el Centre Cultural organitzà una conferència a càrrec de la senyora Joanna Maria Rodríguez de Acuña Cruz sota el títol de "Ramon Carnicer en el context polític i musical de l'època romàntica".

La Senyora conferenciant, investigadora en temes musicals ens deleità amb el seu parlament demostrant-nos sobradament els seus amplis estudis i coneixements sobre la vida i l'important obra musical del nostre il·lustre compositor internacional.

Aquesta conferència va coincidir molt acertadament amb el bicentenari del naixement de Ramon Carnicer.

Diumenge, 5 de març durant tot el matí va tenir lloc a la partida municipal de la "Calafa" una plantada d'alzines i lladoners organitzada pel grup d'Ecologia i Medi Ambient del nostre Centre.

Va ser un matí molt engrescador i agradable acompanyat d'un sol radiant que col·laborà molt gratament a què l'assistència fos nombrosa i variada, amb persones de totes les edats.

El 17 d'abril se celebrà l'Assemblea General del Centre Cultural de Tàrrrega. Així es va elegir la primera Junta Directiva ja que la que actuava fins ara ho feia amb caràcter eventual o gestora.

Per majoria de vots dels socis assistents la nova Junta del Centre Cultural quedà formada pels següents membres:

- President: Emili Llorç Obach (+)
- Vice-president: Antoni Prats Sarries
- Tresorer: Miquel Tarragó Solani
- Comptador: Josep Vall Comangla
- Secretaria: Àngels Torra Comangla
- Vice-secretari: Santi Puiggené Farnell

Es donà la circumstància que el president Emili Llorç va morir per malaltia i després de la defunció el va substituir el vice-president Antoni Prats. Tanmateix la secretaria Àngels Torra per canvi de domicili lluny de la nostra

ciutat només va poder assistir a les primeres reunions sent també substituïda pel vice-secretari Santi Puiggené.

El 9 de juny a la Sala Marsa es va inaugurar l'exposició en homenatge al recordat i prestigiós fotògraf Jaume Calafell Pifarré (+). Una gran mostra de fotografies de gairebé mig segle, recordant-nos amb admiració i nostàlgia moltes imatges de persones, paisatges i principals esdeveniments que formen part de la important història de la nostra ciutat.

I per cloure aquest ramillet d'activitats durant l'any 1989, que millor manera que organitzant una interessant i profitosa visita de cortesia i admiració envers la nostra veïna població de Cervera.

Dia 6 de desembre, a dos quarts de 9 del matí sortíem des de la nostra flamant estació d'autobusos 39 excursionistes targarins en cotxe òmnibus, en direcció a la capital de la Segarra.

A l'arribada esmorzar de germanor al restaurant de l'"Hotel Canciller". Seguidament, acompanyats pel senyor Salat, alcalde de Cervera, vam visitar els monuments, edificis i museus més destacats de la ciutat.

Església de Sant Anton, Universitat, Església de Santa Maria, Monument de la Generalitat...

La simpatia, la saviesa i la gran estima que el Senyor Salat sentia per la seva ciutat ens cativà i admirà a tots els targarins, deixant-nos aquesta visita un inolvidable i gran record. ☺

Júlia Marqués

Jove pintora

Júlia Marqués Meyer

Va néixer a Sevilla l'any 1979 on va viure-hi durant tres anys. Després es va traslladar amb els seus pares a diferents parts de Catalunya fins que, finalment, es van instal·lar en un vaixell al Maresme. Júlia ha passat la major part de la seva infància i adolescència en un vaixell. Quan tenia 18 anys però va anar a viure en un pis perquè era molt difícil compaginar el treball com a pintora i la vida en un vaixell on costava molt assecar les obres.

Va estudiar Art a l'Escola Massana de Barcelona i des de fa un any i mig viu a la casa Cal Paguera d'Anglesola. Allí hi té la seva casa-estudi que amb el temps vol convertir en una galeria d'art.

El passat divendres 17 d'abril, coincidint amb la celebració dels Tres Tombs d'Anglesola, Júlia Marqués va inaugurar l'exposició Els set genets. Els protagonistes de la mostra són set genets que intenten domar els seus cavalls. Aquesta exposició es podrà veure a Cal Paguera fins el proper 31 de maig.

Text i Fotografia: Laia Pedrós

Quan va començar a pintar?

Vaig començar a pintar als 9 anys, quan encara era molt petita. Anava al col·legi i em va agradar molt l'assignatura de plàstica de manera que no vaig parar. Vaig acabar el col·legi, el batxillerat i després havia d'escollir el meu futur. Una de les possibilitats era estudiar químiques perquè el meu pare és químic i ja tenia una ocupació assegurada, però jo volia ser artista i tot i que s'havia que era una professió molt arriscada i amb un futur incert vaig estudiar Art a l'Escola Massana de Barcelona. En aquell moment vaig fer el que em deia el meu cor.

Creu que un artista ha de tenir estudis?

Bé, crec que un artista ha de partir d'unes nocions, tant poden ser tècniques com pràctiques. Tot i això penso sincerament que els universitaris no són millors artistes que uns altres que han estudiat en una escola o que han viscut molt. Crec que un artista, independentment del que hagi estudiat, ha de tenir talent i ha de ser conscient que està treballant. No pot ser que un dia estiguis inspirat i la resta de l'any no facis res. Penso que el treball d'un artista demana moltes hores per poder experimentar, així que ho has de portar a la sang.

D'altra banda, crec que els estudis són importants i no s'han de deixar mai. Així que hagués estudiat carrera o no, sempre has de reciclar els teus coneixements fent cursos, visitant fires o museus, comprant llibres, entre altres possibilitats.

A més del talent, quines altres qualitats creu que ha de tenir un bon artista?

Un bon artista ha de tenir els ulls sempre oberts i ha de saber reconèixer quan s'ha equivocat. Moltes vegades

quan has acabat una obra estàs sol i has de fer autocrítica. Si tu mateix no ets crític, no pots pretendre que ho siguin els altres.

Se sent identificada amb algun pintor?

No em sento identificada amb cap pintor però en segueixo molts, la majoria dels quals són estrangers perquè fan coses més fortes. A més, el que més m'interessa és la tècnica mixta. És a dir, poder utilitzar teixits, pintura i agafar una mica de volum escultòric.

Pot explicar que és concretament la tècnica mixta?

Sí, i tant. La tècnica mixta és quan comences a barrejar conceptes i materials, podríem dir que és una idea de volum i de dimensions diferents.

El que jo faig concretament no és ni pintura clàssica ni pintura abstracta sinó que és una pintura figurativa que baso en nocions actuals com són les proporcions del cinema, del còmic, és a dir, en una cultura visual jove. D'altra banda, també treballo el teixit estampat perquè volia recuperar el meu passat. Per entendre això en primer lloc m'agradaria dir que valoro molt el passat i tothom té un passat que crec que s'hauria de conservar. El meu passat són els meus avis que tenien una fàbrica tèxtil i el meu pare que treballava en l'àmbit de la química tèxtil. Així que treballo teixit estampat perquè vull continuar d'alguna manera les meves arrels i no oblidar-les mai. Cal dir també que les meves obres es basen en una selecció acurada de teixits de gran qualitat, amb dissenys especialment escollits per donar importància al meu traç, obrint nous horitzons.

Podria explicar-me que si pot veure a l'exposició Els set genets que mostra durant aquests dies a Anglesola?

És un recull de set obres realitzades a l'oli en tècnica mixta (dibuix i teixit) i inspirades en la pel·lícula Els set genets de la victòria (1940). Tot i això els protagonistes reals de l'exposició són els cavalls, sobretot he volgut manifestar el sentiment d'aquests animals en els seus ulls. Crec que a un cavall salvatge se li nota clarament la força que fa per no viure sota les normes dels humans, mentre que un cavall que ha estat ensenyat canvia completament l'expressió dels ulls. D'altra banda, vaig pensar que seria una exposició interessant perquè el cavall sempre ha sigut un animal amb uns sentiments molts nets i purs i això crida l'atenció de la gent.

Té altres projectes per un futur pròxim?

Sí, ara mateix estic treballant en cinc pintures al mateix temps, una de les quals fa onze metres lineals. A més, entre el dia 4 al 10 de maig faré una exposició a la Fira del Còmic de Barcelona.

D'altra banda, cal dir que l'any passat vaig exposar a l'Aeroport de Barajas amb una sèrie pictòrica anomenada Happy Moments i també vaig fer un encàrrec per una galeria d'art on vaig dibuixar dos retrats del que jo entenia per la paraula rodamón.

Creu que és bo treballar per encàrrec o pot arribar a perdre el seu estil?

Facis el treball que facis, el que està clar és que sempre utilitzaràs la teva tècnica, la teva pintura i les teves característiques personals. En el meu cas vec que vaig evolucionant a mesura que passen els anys però sempre segueixo el mateix estil. A més, crec que és bo acceptar noves propostes perquè a vegades et pots quedar estancada o col·lapsada amb una idea i necessites canviar.

D'altra banda, quan faig una obra i la venc, una part de mi deixa de forma part de la meva vida i passa a ser un simple record. Per mi ja és un passat però jo ho valoro i a la vegada ho valoren els altres, podríem dir que són fills que vaig donant a la gent.

Quins passos segueix per realitzar una obra?

En primer lloc trio el tema. Normalment em compro llibres, navego per internet, visito museus... per tal de trobar noves idees. A continuació decideixo el muntatge. És molt important saber el tamany de l'obra per tal d'escollir un format o un altre. Després faig esbossos de les meves futures obres, normalment treballo amb fotografies. I finalment trio el teixit que utilitzaré perquè encara que per molts artistes el teixit no és important jo penso que hi juga un paper molt important. A més, he de dir que m'agrada vigilar molt amb tots els detalls i no deixar res a l'atzar. Tot i això, també m'agrada transmetre les emocions visceral.

Grup Caramellaire Aires del Sió

El Grup Caramellaire Aires del Sió d'Agramunt es va crear l'any 1982, després de l'arribada dels ajuntaments democràtics. Des de llavors han cantat caramelles any rere any pels carrers de la vila, fins i tot, han anat a altres localitats com Andorra o Alcarràs.

Text: Laia Pedrós
Fotografia: Grup Caramellaire
Aires del Sió i Laia Pedrós

Les caramelles són unes cançons populars que es canten el diumenge de Pasqua. Tradicionalment tenien temàtica religiosa però en els últims temps han incorporat cançons de to festiu i també d'aire satíric sobre qüestions locals.

El grup de cantaires recorre els carrers del poble i ciutat en qüestió realitzant diverses parades. Allí canten les cançons del repertori acompanyats d'instruments musicals diversos entre els quals hi ha el trombó, la flauta, el violí, la cornamussa, el tambor, entre d'altres.

Un o dos de la colla porten una perxa llarga, adornada amb cintes, amb una cistella al capdamunt per tal d'arribar als balcons i les finestres. Així, els homenatjats, en correspondència, hi deixen els donatius.

La tradició de les caramelles està data de finals del segle XX i actualment encara es manté en molts pobles com és el cas d'Agramunt, Tàrrrega, Guissona i Cervera.

En el seu origen, els caramellaires re-

corrien els diversos masos anunciant la bona nova de la Resurrecció de Crist. Era una clara referència a la resurrecció de la naturalesa. A canvi de la notícia, els veïns els obsequiaven amb ous, botifarres i menjars greixosos, cosa que indicava que la Quaresma s'havia acabat. Amb el resultat de la capta, els caramellaires feien generalment un apat col·lectiu.

Les caramelles són unes populars cançons que es canten el diumenge de Pasqua

Grup Caramellaire Aires del Sió

El Grup Caramellaire Aires del Sió d'Agramunt va començar a cantar caramelles el diumenge de Pasqua pels carrers de la vila l'any 1982.

Amb la implantació dels primers ajuntaments democràtics es van començar a recuperar les festes populars i tradicionals catalanes i a Agramunt un grup de veïns va recuperar les caramelles. I així les han anat repetint any rere any durant aquests 28 anys.

Tot i que van arribar a ser un centenar de cantaires, actualment s'han quedat només amb una cinquantena. Aquest grup va començar amb molta eufòria però a mesura que passava el temps i els anys la gent anava plegant. Segons va explicar el vicepresident del Grup, Paulí Ribera, "és molt difícil trobar joves que vulguin sortir a cantar el diumenge de Pasqua durant tot el matí perquè tenen altres preferències i per això ja no s'apunten". Cal dir però que el Grup Caramellaire s'ha posat d'acord amb l'Escola de Música d'Agramunt aquests últims anys per tal d'aportar cantaires. Així, els integrants del Grup esperen que l'any vinent siguin més cantaires dels que hi ha enguany i si pot ser més joves, ja que l'edat mitjana dels cantaires és de 40 anys en endavant.

Diumenge de Pasqua 2009

Enguany un total de 45 cantaires van recórrer els carrers d'Agramunt cantant tres cançons: el vals mariner Mar, deixa'm un cant; l'havanera Mare, vull ser pescador; i el pasdoble Les caramelles. Tots ells estaven dirigits pel director de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt, Toni Rodríguez. A més, els acompanyaven una desena d'alumnes de l'Escola de Música que posaven la melodia a les cançons amb els instruments musicals entre els quals hi havia saxòfons, clarinets, flautes travesseres, violins i trompetes, i també hi havia unes 8 persones encarregades de realitzar la capta. Aquests oferien puros als homes i flors a les dones i a canvi rebien un donatiu econòmic.

Pel que fa al repertori musical, el president del Grup, Josep Maria Lluch, va explicar que cada any acostumava a ser diferent i que l'elecció corria a càrrec del director.

Amb els diners recaptats el Grup farà un dinar. Cada any variem, ja que en altres ocasions han fet una excursió o una trobada.

I a partir de llavors a esperar el gener de l'any vinent per començar a assajar i desitjar que el diumenge de Pasqua no faci mal temps per tal tots els agramuntins puguin gaudir de les tradicionals caramelles. ☺

Agraïm la col·laboració del president del Grup Caramellaire Aires del Sió, Josep Maria Lluch; i el vicepresident, Pauli Ribera.

Jordi Auberni i Serra

Contacte amb tacte

Amb el tacte es pot transmetre afecte, agressivitat, tendresa, autoritat, comprensió, fins i tot rebuig. El tacte és el rei indiscutible de la comunicació no verbal i tal vegada la primera forma d'establir contacte amb altres persones del nostre entorn. És, en definitiva, un instrument de comunicació de gran potència, que no fem servir plenament. Tal vegada no sempre tenim els coneixements necessaris per a fer-lo servir d'una manera profitosa. Tocar o no tocar. On és el terme just? No és cap dilema fàcil de resoldre, perquè segons quins gestos, no sempre es poden interpretar d'una mateixa manera. No és el mateix llençatge del tacte d'un home que el d'una dona, no és el mateix tocar en l'àmbit laboral que en l'àmbit familiar, i no cal dir, no és el mateix en persones de diferents cultures. La clau de la qüestió radica no sols en el tipus d'actituds i de la manera que utilitzem el tacte, sinó en quina quantitat de comunicació amb tacte fem servir en les nostres relacions socials entre persones.

Potser seria bo no oblidar el gran valor que és per la persona, el tacte i ens disposéssim a treure'n el màxim profit, tenint però sempre en compte aquella màxima que diu: Contacte sí, però amb tacte. Hi ha una cançó dels Beatles de l'any 1963 que diu: "Quan sento alguna cosa tinc ganes d'agafar-te la mà".

El tacte és la forma més directa i espontània d'expressar els nostres sentiments i emocions, tal com diuen molts psicòlegs. Pensem que quan neixem, el tacte és la guia que ens introdueix al món. La sensibilitat tàctil és el primer sentit que es posa en funcionament i ja mai més no ens deixarà. Els experts han demostrat que ja el fetus respon a les vibracions del cor de la mare. L'àrea preparada per rebre i processar el tacte és de les més grans del cervell. Des de l'antiguitat, estem parlant de 3.000 anys aC existeixen escrits que revelen que els xinesos, ja coneixien les grans propietats del tacte ja amb el massatge. L'institut de la Universitat de Miami, el Touch Research, ha demostrat en les seves investigacions que la sensació tàctil a través dels massatges té nombrosos efectes positius. Mitjançant aquesta estimulació el recent nascut augmenta la seva habilitat general i la capacitat d'aprenentatge. En els adults, es potencia la concentració, és un alivi contra la depressió, es redueix el dolor físic i l'estrès hormonal, millorant així les funcions immunitàries. Una encaixada de mà relaxa el cos i si la mantenim uns instants d'algú que estimem, ens sentirem protegits en front de qualsevol perill, notant un alivi immediat. És curiós el fet que cada vegada més en la societat actual, el que s'imposa és la visió per damunt del tacte. Creixem aprenent a no to-

car: "No toquis això, deixa de tocar allò altre". El factor cultural també compta, inclús hi ha diferències entre països. Exemples: a França és habitual saludar-se amb tres petons, al nostre país en donem dos. A Itàlia no es besa a cap desconegut, però en canvi és molt freqüent donar petons i abraçades entre coneguts del mateix sexe. Al Japó està prohibit tocar la nuca a cap noia, mentre que a les illes Fiji, és tabú tocar el cabell. Als països àrabs, el contacte entre homes és admès i sol ser molt càlid, mentre que una parella de novis no es poden donar petons pel carrer.

S'han fet estudis que demostren que aquells que durant la seva infantesa no van rebre carícies dels seus pares són propensos a mostrar dificultats per perdonar i rebre afecte, són persones molt tancades i els costa Déu i ajuda expressar emocions. Segons molts sociòlegs i psicòlegs, hem de redescobrir les qualitats del tacte. En una paraula ens manca tendresa, és una cosa que necessitem tots plegats. En el món occidental té validesa aquella frase de: Una imatge val més que mil paraules. Però també s'hauria de tenir present que: Una carícia val més que mil imatges. És ben cert i tots ho podem haver observat, amb la manera com toquem qualsevol cosa, sigui el que sigui, mostrem el grau d'estimació que sentim envers allò que toquem.

subs-
criu-
t'hi

 culturàlia

culturalia@centredisseny.com_973314698

Descobertes de l'entorn: Manresa

(Bages)

Text i fotografia:
Antoni Palou Català
Centre Cultural de Tàrrrega

1 de març de 2009, pluja, fred, no són obstacles per afrontar un nou repte: Viatge en tren a Manresa (i parlo de repte en majúscules); una nova descoberta, urbana íntegrament. Avui quasi uns cinquanta ens concentrem a l'estació de trens de la ciutat, una veu "en off" ens sorprèn anunciant un retard de 8 minuts en l'arribada del tren "regional" amb destinació a l'Hospitalet..., ocupem quasi un vagó, amb visió només per un costat (les finestres del nostre costat estant totes pintades de grafitis); transcorreguts 1:40 hores arribem a Manresa, on ens esperen a l'Oficina de Turisme, ens projecten un audiovisual que explica la ciutat, els seus principals monuments, la seva història i la seva gent. De les diferents opcions a escollir: La Manresa medieval, la barroca i la modernista, escollim la Manresa Ignasiana: Ens partim en dos grups, cada un amb un guia, iniciem el recorregut on descobrirem un seguit d'indrets on és visible el record de l'històric personatge. Enfilant el carrer Sobrerroca trobem el primer lloc: El Pou de la Gallina, on es recorda una història miraculosa esdevinguda el 1602, en resten els testimonis d'un pou i una petita capella. Seguint l'itinerari, passant per davant de la casa Amigant i del Palau de Justícia, arribem a La Seu

de Manresa, també anomenada Basílica de Santa Maria; aquesta imponent construcció gòtica, conservà amb molt encert la part romànica primitiva, iniciada el 1328, s'acabà el 1488, i dirigida per Berenguer de Montagut (el mateix mestre d'obres de Santa Maria del Mar) és la segona església gòtica més ampla d'Europa després de la catedral de Girona (18 metres) i que ens deixa bocabadats, per la seva magnificència i el seu majestuós interior, amb les vidrieres, capelles i retaules, que ressalten aquesta joia arquitectònica bastida en l'època daurada que consagrà Manresa com una de les ciutats més importants a la Catalunya d'aquell temps; tres detalls la magnifiquen: Que fou íntegrament finançada per les aportacions privades dels seus ciutadans, una història molt complicada amb el bisbat de Vic (resultant inversemblant que mai existís un bisbe –diuen que és una "catedral sense bisbe"), i la tercera, i que està dedicada a una Mare de Déu singular: La Verge de l'Alba. Sortim de la Seu, i ens dirigim cap a la Cova de Sant Ignasi, situada dins una balma natural i perfectament integrada en el colossal edifici neoclàssic de la Casa d'Exercicis, que tancava la cova inicial, construint després l'avantcova i l'Església. Entrem doncs al recinte per l'església,

punt d'accés al santuari, i després a l'avantcova, profusament ornamentada tant el terra, parets i sostre: Ens prepara per entrar a l'espai ignasià per excel·lència: La Coveta, on el Sant va escriure els "Exercicis Espirituals"; tot el conjunt mostra la teatralitat del barroc, profusament recarregat i alhora senzill, que impregna tot el conjunt arquitectònic; tornem cap al centre, i l'últim punt de la ruta és l'hospital de Santa Llúcia i Capella del Rapte, on es pot contemplar la figura immòbil del Sant estirada a terra, recordant la tradició (vestit amb una simple túnica de sac, ens explica el guia que la llegenda de "l'home del sac" té el seu origen en Sant Ignasi, lògicament no té connotacions penyorat ives, ans al contrari, s'explica pel fet que tot el temps que el pelegrí va conviure amb els manresans, vestia amb una simple túnica de tela de sac, descuidant el seu aspecte i projectant-se cap als més desvalguts d'aquella època).

Anem a dinar al Restaurant Ateneu de les Piques, un espai cultural que és el punt de trobada dels artistes i mon bohemi de la ciutat; dinem a corre-cuita i a les 4 en punt, tornem a pujar al ferrocarril, arribant a les 6 a Tàrrrega, després del curt i alhora, llarg trajecte. El viatge en tren ha estat una nova experiència, sovint oblidada per molts dels integrants del grup, i a la vegada enyorada pel que és i el que podria arribar a ser.

La descoberta d'avui ha estat sorprenent, Manresa té moltes semblances amb Tàrrrega: Tenim la mateixa patrona, som capital de comarca i en quasi tot ens superen obertament –com no podia ser d'altra manera–, menys en una cosa: En l'Ateneu, el nostre, és més emblemàtic que el seu, i en quelcom teníem que superar-los (en altura sobre el mar, també... estan a 268 mts només...); en fi, hem trepitjat espais considerats patrimoni de l'antiguitat i d'una ciutat mil·lènària, capdavantera en la projecció d'aquesta Catalunya interior de la qual en formem part.

Descobertes de l'entorn: Balaguer

(Noguera)

Text i fotografia:
Antoni Palou Català
Centre Cultural de Tàrrrega

Diumenge dia 16 de novembre: Anem a Balaguer en un recorregut totalment urbà; sobrepassant els seixanta, deixem els cotxes a l'aparcament del Monestir del Sant Crist de Balaguer. Esmorzem a la cafeteria del mateix hospedatge, i després de resoldre els problemes de logística, iniciem el recorregut urbà. Avui ho fem tot al revés, als peus del Sant Crist ens fem la fotografia i entrem al Castell Formós, per una passarel·la de ferro recentment restaurada. Malgrat la boira alta que ens envolta; als peus, la ciutat de Balaguer es mostra radiant i refulgent, on cada carrer i cada plaça sobresurt amb una força inusual. El parc ens mostra alguna sorpresa com una esplèndida alberca i una sortida a la muralla antiga, coneguda com porta dels moros; tot plegat situat en un bell emplaçament i un entorn monumental que ens convida a seguir la ruta. Ens dirigim cap al segon temple coronat de Balaguer, i alguns segueixen la ruta fàcil, resseguint les muralles per dalt, però d'altres ens atrevim per un recorregut més complicat; passant per sota del Portal del Torrent, ens endinsem en el barri antic, carrers estrets i costeruts, tots en obres i en plena restauració, ens menen per un laberint de carrerons, fins arribar als peus de l'escalinata de Santa Maria, on 252 escales ens duren fins dalt al temple. A dalt, a "Santa Maria la Major", i sota el guiatge d'En Sergi, ens expliquen breument l'apassionant història d'aquest monument; inicialment mesquita, fou substituïda per una església romànica de la qual encara se'n conserva una capella, finalment convertida en el temple gòtic d'una sola nau dels més grans del principat -amb el permís de la catedral de Girona-; no glosaré aquí l'important història d'aquest enclavament, la sobrieta del qual ens recorda la de la Seu de Lleida, però si vull destacar una anècdota, la situació del púlpit, a escassos metres del sostre, al fons de l'església i damunt la porta sud, a la qual s'hi accedeix per una complicada escala de cargol erigida dins el mateix mur, fet que ocasionà que cada missa fos oficiada per dos sacerdots, el que es situava enfront de l'altar, donant

l'esquena al públic i el que sermonejava des de dalt al púlpit, ja que en cas contrari cada ofici hauria durat una eternitat; ens acomiadem del Sergi a la sortida i ens invita a accedir a la Plaça Mercadal per la reconstruïda muralla, així, lliscant per una passarel·la de ferro, baixem les costerudes escales que ens duen fins una torre quadrada, i pel seu interior, per unes escales totes de ferro ens deixen davant la Porta del Gel, i travessant la Plaça Ollé i l'estret carrer Botera, entrem a la Plaça Mercadal. Seguint per sota els porxos, anem fins a l'Ajuntament, on l'Alcalde, En Miquel Aguilar, ens espera i ens dona la benvinguda; ens explica moltes anècdotes de Balaguer, tots coincidim que cal unir esforços i camins, trobant espais comuns de diàleg i iniciativa, reptes que ciutats com Tàrrrega i Balaguer han d'assumir i afrontar per la supervivència d'aquesta Catalunya interior. Després, En Miquel ens acompanya fins al Museu de la Noguera, on visitem dos espais. Com que anàvem malament de temps, la guia del Museu, ens feu un breu resum, molt interessant i que ens ajudà a conèixer una mica més a la nostra veïna ciutat. Sortint, visitem el barri jueu i ens endinsem pels carrerons porxats de la Plaça Mercadal,

que travessem pel Pont Nou. L'última parada serà al convent de Sant Domènec, on visitem l'església i l'esplèndid claustre gòtic adjacent. En sortir, la meitat van a dinar al Parador de Balaguer, i l'altre meitat, travessant del pont de Sant Miquel enfilem la costa del Calvari, i després de passar per les capelles que representen les preceptives estacions, arribem de nou al Santuari del Sant Crist, i dinem a l'hosteria del Monestir.

Per la tarda, visitem la fira d'Alimentació i Salut organitzada per l'Slow Food de les Terres de Lleida, innovadora i amb productes ecològics, artesanals i de molta qualitat que ens fa reflexionar positivament sobre el què mengem, i la manera de viure actual.

Certament, la descoberta d'avui ha estat diferent, a més de la grata sorpresa de superar amb escreix la participació habitual, cal addicionar el contingut, avui no hem caminat com acostumem a fer, sinó que hem trepitjat asfalt en un recorregut totalment urbà, però per unes pedres mil·lenàries que farcides d'història ens han permès descobrir Balaguer a fons, ciutat germana integrant d'aquesta Catalunya interior per la qual cal lluitar cada vegada més. ●

la
cui-
na

La Secció de Gastronomia del Centre Cultural us proposa per aquests mesos una nova recepta molt original i boníssima tot i que ja és una mica tard per trobar bons calçots. Us anime'm a provar-la i esperem que us agradi molt i la repetiu en diverses ocasions.

Les persones interessades a participar en les activitats que organitza la secció gastronòmica, cal que es posin en contacte amb Pep Vall, al telèfon 973 310 150.

Risotto de calçots

Ingredients

per a 4 persones:

- 6 calçots
- 2 alls
- 1 rovell d'ou
- Olives negres mortes
- Safrà
- 1 got de cava
- Brou de gallina
- 4 tasses de cafè d'arròs
- 1 cullerada de mantega
- Parma ratllat
- Julivert
- Sal
- Oli

Preparació:

Agafem els 6 calçots i 2 alls, ho tallem ben petit i ho sofregim a foc lent amb oli d'oliva en una olla baixa (de fang millor). Afegim sal i quan sigui ben sofregit, afegim l'arròs una cullerada de mantega i el fregim una mica. Escalfem el brou (de gallina) i li afegim els seps secs picats i els estigmes de safrà. Quan l'arròs sigui ben impregnat, anem afegint el brou mica en mica, a mesura que l'arròs es begui el líquid li anem afegint, i finalment un got de cava. Quan ja han passat 15 o 20 minuts i veiem que a l'arròs li queda poc, afegim el parma ratllat, les olives negres, el julivert, un rovell d'ou i ho remenem tot. Apaguem el foc i deixem que l'arròs s'acabi de fer en repòs. En uns minuts ja ho podrem emplatat. Bon profit!

Preparació: 40'
Coccio: bullit
Dificultat: mitjana

'l'Agenda'09

del Centre Cultural de Tàrraga

MAIG - JUNY 2009

1,2,i 3 MAIG
Excursió anyal cultural:
Santander-Cantabria

3 MAIG
Mercat de numismà-
tica

16 MAIG
Mercat d'antiguitats

24 MAIG
Sortides a l'entorn:
Pujal i Rodalies - visita
observatori astro-
nomic

7 JUNY
Mercat de numismà-
tica

14 JUNY
Sortides a l'entorn:
Vilanova de Meià i
Coves

20 JUNY
Mercat d'antiguitats

Recordeu!
El tercer dissabte de
mes: mercat de les
antiguitats i les arts.

per anunciar algun
esdeveniment aquí
973314698

Llibres

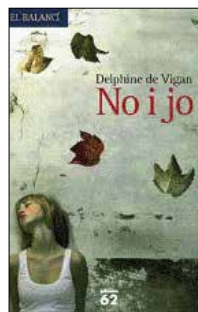
www.llibres.cat

Novel·la

NO I JO

Delphine De Vigan
EDICIONS 62, S.A.

Lou Bertignac té tretze anys: la seva família viu tancada en un silenci opriment, i a l'escola on va la seva intel·ligència precoç l'ha portat fins a una classe avançada. És incapaç d'establir cap relació, Lou passa la major part del temps observant les emocions dels altres en les estacions de tren. I és aquí, a la parisenca estació d'Austerlitz, on Lou troba Nolwenn, una jove sense sostre solitària i rebel. Enmig de la

folia de la gran ciutat, No i Lou construiran una amistat que potser aconseguirà canviar les seves vides i reduir la injustícia i la misèria que hi ha al món.

Novel·la

EL QUE VAM PERDRE

Catherine O'Flynn
COLUMNNA

Anys 80. La Kate Meaney té deu anys i vocació de detectiu. Mentre es dedica a resoldre misteris imaginaris amb el seu mico de peluix, Mickey, i a desvetllar els obscurs secrets dels clients del nou centre comercial que han construït al costat de casa seva, es fa amiga de l'Adrian, un noi de vint-i-dos anys que treballa al quiosc familiar. Un bon dia, la Kate desapareix sense deixar rastre. Gairebé vint anys més tard,

la germana de l'Adrian, la Lisa, treballa en una botiga de música del mateix centre comercial. Una nit, un guarda de seguretat li confessa que ha vist a través de les càmeres la imatge d'una nena perduda amb un peluix.

agenda

MAIG 09

maig

Dissabte 2 de maig

2n. Tàrrrega Tuning Show. Durant tot el dia, al Càmping Municipal (avinguda de Tarragona, s/n).

Dimecres 6 de maig

Presentació del llibre La cuina del conill de Josep Maria Morell. A càrrec de l'autor i conduït per Gemma Peris, directora de Ràdio Tàrrrega. A les 8 del vespre, a D-Tapes (plaça de les Nacions sense Estat).

Dijous 7 de maig

Conferència sobre com aprendre a superar psicològicament les malalties. A càrrec de Mercè Tomàs, fisioterapeuta. A les 5 de la tarda, al Centre d'Entitats (carrer del Segle XX, 2). Organitza: Associació de Persones Afectades de Dolor Crònic.

Dijous 7 de maig

75 anys del CEIP Jacint Verdaguer: Conferència L'educació a Tàrrrega als inicis del segle XX, a càrrec de l'historiador Joan Novell. A 2/4 de 10 de la nit, a la Casa Consistorial (plaça Major, 1). Organitza: CEIP Jacint Verdaguer.

Divendres 8 de maig

Cine Club La Lloca: "Los abrazos rotos" de Pedro Almodóvar (Espanya, 2009). A dos quarts d'onze de la nit a Cinemes Majèstic (Avinguda de Catalunya, 54). Preu de l'entrada: 5 euros.

Dissabte 9 de maig

Presentació del llibre Magí Roca Sangrà (1880-1947). Compromís social, passió pels transports i devoció per una terra. De Ricard Fernández Valentí i M. Àngels Lladó Roca. A les 7 de la tarda, al Teatre Ateneu (plaça del Carme, 12). Organitza: Museu Comarcal de l'Urgell.

Dissabte 9 de maig

Monòleg d'humor a càrrec

de Noèlia Krisiskolor. A les 12 de la nit, al Bar Kirikú (plaça de les Nacions sense Estat). Organitza: Bar Kirikú. Entrada gratuïta.

Diuenge 10 de maig

Festa Major de Maig 2009: Ruta Coneix la Tàrrrega Històrica. A 2/4 de 12 del migdia, des de la plaça Major. Organitza: Museu Comarcal de l'Urgell i Regidoria de Promoció Econòmica.

Diuenge 10 de maig

Festa Major de Maig 2009: Concert de música de cambra. Orquestra de Cambra de l'Escola Municipal de Música de Tàrrrega. A les 7 de la tarda, al Teatre Ateneu (plaça del Carme, 12).

Dilluns 11 de maig

Festa Major de Maig 2009: Presentació del llibre Prosa d'Alfons Costafreda (1926 · 1974) · Natan núm. 30. A 2/4 de 9 del vespre, a la Biblioteca Central Comarcal (plaça de Sant Antoni). Organitza: Regidoria de Tàrrrega.

Dimarts 12 de maig

Festa Major de Maig 2009: acte Ciutat Gegantera. Inauguració de l'exposició Un gegant a Lil·liput i conferència D'on venen els gegants? A les 8 del vespre, a la Sala Marsà de la Casa de Cultura (carrer de Les Piques, 1). Organitza: Regidoria de Cultura i La Fal·lera Gegantera.

Dimecres 13 de maig

Festa Major de Maig 2009: Pregó a càrrec de Mossèn Alfons Busto i España, rector de Balsareny i antic consiliari general dels Minyons Escoltes de Catalunya. A 2/4 de 8 del vespre, a la Casa Consistorial (plaça Major, 1). Organitza: Regidoria de Cultura.

Dimecres 13 de maig

Festa Major de Maig 2009: Entrada Solemne de les Santes Espines. Acompanyades del pendentista, capitanes,

concebrants i autoritats. A 2/4 de 9 del vespre, a l'Església Parroquial (plaça Major, 1). Organitza: Parròquia de Tàrrrega.

Dimecres 13 de maig

Festa Major de Maig 2009: balls de l'Àliga, l'Eixida, Bastons, Gegants i Nans. A les 10 de la nit, a la plaça Major. Organitza: Regidoria de Cultura.

Dijous 14 de maig

Festa Major de Maig 2009: Bàsquet a cel obert en la modalitat 3x3. A les 10 del matí, a l'Espai Fassina. Organitza: Club Natació Tàrrrega.

Dijous 14 de maig

Festa Major de Maig 2009: Solemne Ofici en honor de la Mare de Déu de l'Alba. A les 12 del migdia, a l'Església Parroquial (plaça Major, 1). Organitza: Parròquia de Tàrrrega.

Dijous 14 de maig

Festa Major de Maig 2009: Espectacle infantil amb el grup El Cau de l'Unicorn La Via Làctia (musical de titelles). A 2/4 de 6 de la tarda, al Teatre Ateneu (plaça del Carme, 12). Organitza: Regidoria de Cultura.

Dijous 14 de maig

Festa Major de Maig 2009: actuacions de l'Orquestra Volcán Café concert (a les 6 de la tarda) i ball (a les 8 del vespre). Plaça de les Nacions sense Estat. Organitza: Regidoria de Cultura.

Dijous 14 de maig

Festa Major de Maig 2009: teatre amb The Chancelles Gold, 15 anys de TürmixPlayback. A les 10 de la nit, al Teatre Ateneu (plaça del Carme, 12). Organitza: Regidoria de Cultura.

Divendres 15 de maig

Festa Major de Maig 2009: Taller infantil de bonsais. A les 5 de la tarda, als jardins del

Teatre Ateneu (plaça del Carme). Organitza: Amics del Bonsai.

Divendres 15 de maig

Festa Major de Maig 2009: Concert de Cercavila Nocturna a la Tàrrrega Medieval, amb sopar popular. A les 10 la nit, a la plaça del Carme. Organitza: Regidoria de Cultura.

Divendres 15 de maig

Festa Major de Maig 2009: Concert de rock i folk català amb els grups Gossos i Mesclat A la 1 de la nit, a la plaça de les Nacions sense Estat. Organitza: Regidoria de Cultura.

Dissabte 16 de maig

Festa Major de Maig 2009: diferents actes: 16è. Campionat de Botifarra "Ciutat de Tàrrrega" (a les 10 del matí, al Casal de Gent Gran), Taller i demostració de bonsais a càrrec de Sebastià Fernández (a les 10 del matí i a les 5 de la tarda, als jardins del Teatre Ateneu), Tetratíol Esportiva (a les 11 del matí, al Parc Esportiu del Reguer). Organitza: Regidoria de Cultura i diferents entitats locals.

Dissabte 16 de maig

Mercat de les Antiguitats i les Arts. Al carrer del Carme durant tota la tarda, de 5 a dos quarts de 9. Organitza: Centre Cultural de Tàrrrega. Dissabte 16 de maig

Dissabte 16 de maig

Festa Major de Maig 2009: Festa del Comerç Just i Banca Ètica. Tota la tarda, a la plaça dels Àlbers. Organitza: Grup de Missions i Mans Unides, Càritas i Fem Cadena.

Dissabte 16 de maig

Festa Major de Maig 2009: 14a. Concentració Motorista "Ciutat de Tàrrrega": Proves d'habilitat (a les 5 de la tarda, al Càmping Municipal), Desfilada de motocicletes (a les 7 de la tarda, als carrers del centre). Orga-

nitza: Moto Club Cavall de Ferro.

Dissabte 16 de maig

Festa Major de Maig 2009: Cercavila i animació infantil amb Els Farsants. A 2/4 de 6 de la tarda, a la plaça del Carme i la plaça Major. Organitza: Agrupament Escolta Mestre Güell – Roger de Llúria.

Dissabte 16 de maig

Festa Major de Maig 2009: FiraCòc 2009 · 22è. Aplec del Cóc i Mostra de Productes de Fleca. De 6 de la tarda a 11 de la nit, a l'Espai MerCAT (plaça de les Nacions sense Estat). Organitza: Regidoria de Promoció Econòmica.

Dissabte 16 de maig

Festa Major de Maig 2009: Concert de la Coral Ramon Carnicer i la Cobla Tàrrrega. A les 9 de la nit, al Teatre Ateneu (plaça del Carme, 12). Organitza: Regidoria de Cultura.

Dissabte 16 de maig

Festa Major de Maig 2009: Correfoc amb els Diables de BAT. A les 10 de la nit, des de la plaça Major. Organitza: Regidoria de Cultura.

Dissabte 16 de maig

Festa Major de Maig 2009: Concert de fusió amb els grups Soweto, Roy Paci & Aretuska i La Kinky Beat. A les 11 de la nit, a la plaça de les Nacions sense Estat. Organitza: Regidoria de Cultura, Paupaterres i Satèl·lit Jam.

Diuenge 17 de maig

Festa Major de Maig 2009: XXVI Aplec de Sardanes amb la Bellpuig Cobla, Cobla Vila d'Olesa, Cobla Jovenivola d'Agramunt i Cobla Tàrrrega. A les 12 del migdia i a les 5 de la tarda, a la plaça del Carme.

Diuenge 17 de maig

Festa Major de Maig 2009: Concert i ball amb l'Orquestra Cristian Et Domènech. A les 6 de la tarda i a les 8 del vespre,

a la plaça de les Nacions sense Estat. Organitza: Regidoria de Cultura.

Diuenge 17 de maig

Festa Major de Maig 2009: Cercavila de gegants i capgrossos amb La Fal·lera Gegantera i els Grallers de la Barra, i exhibició de L'Home de la Barra. A les 7 de la tarda, des de la plaça Major. Organitza: Regidoria de Cultura.

Diuenge 17 de maig

Monòleg d'humor a càrrec de Noèlia Krisiskolor. A les 8 del vespre, al Makoki La Casa (avinguda de Catalunya). Organitza: Makoki La Casa Entrada gratuïta.

Exposicions

El color dels pigments.

Murals. Pintures al fresc de Jaume Mingell Miret i Josep Minguell Cardenyes. Del 15 d'abril al 24 de maig, al Museu Comarcal de l'Urgell (carrer Major, 11). De dilluns a dissabte, de 19 a 21h; els diuenques i festius, de 12 a 14h i de 19 a 21h

Resistents. La cultura com a defensa. Foto-

grafies de Pilar Aymeric. Del 7 al 31 de maig, a la Sala dels Arcs del Museu Comarcal de l'Urgell (c/ La Font). De dilluns a dissabte, de 19 a 21 h.; els diuenques i festius, de 12 a 14 h. i de 19 a 21 h.

Tàrrrega – Ciutat Gegan-

tera 2009: Un gegant a Lil·liput. Del 12 al 31 de maig, a la Sala Marsà de la Casa de la Cultura (carrer de Les Piques, 1). De dimarts a dissabte de 19 a 21 h.; els diuenques i festius, de 12 a 14 h. i de 19 a 21 h.

Festa Major de Tàrrrega

2009: 4a Mostra de Bonsais i 3a Mostra de Ceràmica. Del 14 al 17 de maig, al claustre dels Pares Carmelites (plaça del Carme).

| disseny gràfic | imatge corporativa | catàlegs comercials | fotografia publicitària |

| publicacions periòdiques | video creació | disseny web | banners | hosting |

disseny estratègia missatge